

له ژیر سیه‌ری باله کانتدا

بۆ فاته‌مه

شیه‌ری حه‌مید که شکۆلی

(تیبینی: ئەم کۆپله شیه‌رانه‌م پیش دوو سال بۆ فاته‌مه‌یه‌کی دیکه نووسیون. که‌واته پیش تراژیدی‌یه‌که‌ی کۆژرانی فاته‌مه‌که‌مان. له‌و ساته‌وه‌ ده‌نگی ئەو گۆله‌ی غه‌دره‌ هه‌ر له‌گۆیمدا ده‌زینگه‌ته‌وه‌ و پیم راده‌گه‌یبینی که فاته‌مه‌کان هه‌موویان پرۆژه کۆشتن. که‌چی هه‌ر چرکه‌یه‌که‌ راده‌چله‌کیم و هاوار ده‌که‌م نه‌، نه‌، هه‌رگیز نه‌! . . . ح. ک)

ره‌شه‌با سه‌رم شانه‌ ده‌کات،

کیسه‌ل له‌ دلمدا خه‌وتوون،

گه‌لای پایز ده‌مپوشن،

ئهن ناکارم له‌و ریزه‌ چیا قاقره‌وه‌، بۆ ناو می‌رگ و گولزاران ئەودیبم.

فرمیسکم کریستالی شه‌خته‌گرتوه‌،

زه‌نگیانه‌وخشلی تیه‌له‌کیشراوه‌ به‌ ده‌ماره‌کانمه‌وه‌.

ئه‌سه‌پگه‌لیک باریان زۆر گرانه‌، بۆ فه‌زایه‌ به‌رینه‌کان هه‌لمناگرن،

زه‌رده‌خه‌نه‌کانم مروارین، به‌ ملیانه‌وه‌م هه‌لواسیوه‌ و ئاره‌قه‌ی یاله‌کانیان ده‌سرمه‌وه‌.

له‌ ناو روناکاییدا مه‌له‌ ده‌که‌م،

په‌ری و دوابی هه‌ر په‌ری، پیش ئەوه‌ی بیانبینم، ده‌سه‌ملانی ته‌مومژ ده‌بن،

بالی ره‌ش ره‌ش بۆ دوور هه‌لمده‌گرن، و

دلم له‌ نیو نوینی بۆق به‌جی دیلن.

ویستگه‌کانی رۆح

ئاسمانان به‌سه‌ر “سلیمانی” کرانه‌وه‌و،

ئهمیره‌که‌میان نیشانده‌ سه‌ر عه‌رشه‌ی مه‌له‌کوت،

له‌ ناو بیده‌نگییه‌ چه‌توونه‌که‌ی دلمدا زانیم مردنیش هه‌قه‌ و

په‌ریان ده‌وره‌یان داوم.

سیه‌ری په‌ری به‌ سه‌ریدا ده‌نیشن،

ده‌میک ناوی دینم، ئاره‌زووی باوه‌ش ده‌که‌م و

حه‌زه‌که‌م به‌ زمان، باقه‌یه‌کی نوور له‌سه‌ر روومه‌تی مانگ لابه‌ده‌م،

په‌ریان دین و له‌به‌رچاوم ده‌یکه‌نه‌ ئاونگ،

منیش بۆ داریک باویشک ده‌دا.

له‌ چاوی تۆدایه‌ نووری پاک و دلی روحی زولال،

له‌ چاوه‌کانتدا روحی من به‌گول خۆی شوشه‌ و به‌ رازو نیاز،

و شاکه‌شکه‌ بوو،

روخساری تۆ به‌فرو گوله‌،

په‌رده‌ی دلم له‌ تۆزی بالتدا پیرۆزم ده‌کا.

رۆشنایی خۆر ده‌رواو

ههلسورانهوهی تو ده مسورینی،
هه ناسهت شهختهی روحی تاریکم ده تاوینیتته وه، و
له ژیر سولاڤی هه نگوینی داچوراو له سه رته وه مه له ده کا³
له هه نگوینه که تام ده که م، برینه کانم ساریژ ده بن.

بو قولایی به حری روح ده چم،
سالانی من به له من، تییدا په روشن،
ده نگت له دووررا تهیری دلم بهر ده دا، له سینهمدا باله فری ده کا و شهخته وردوخاش ده کا،
خۆ نوینی من له نوین ناچی،
شه وان زارکی ده کاته وه و
به که لبه کانی راوم ده نی،
که چی به ریانگ، ده ریا به کینه و ترسیکی مه زن لیواولیوم ده کا.

ره شه با پرچی باخه کان ده لایینی،
عاشقان مه ستن، له بهینی داره کاندای که س نابینن،
ئه تۆش بو هیلانکه که ده گه رییتته وه،
به رده کانیش له جیی خویان له دلمدا ده نیشنه وه،
گه رمن، هیشتا گه رمن،
گه رمی ده سته کانتته له سالانی مندالیت.